

Where Do We Begin?

I. The Biblical Record

A. Our First Beginning: The Pre-National Period

בראשית יא:כו-יב:א

ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט
 וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים
 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי
 יסכה
 ותהי שרי עקרה אין לה ולד
 ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור
 כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם
 והיו ימי־תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן
 ויאמר יקוק אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך

Avraham's Journey launches the story of our people...

B. Our Second Beginning

שמות יב:א-ד

ויאמר יקוק אל־משה ואל־אהרן בארץ מצרים לאמר
 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה
 דברו אל־כל־עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית־אבת שה לבית
 ואם־ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל־ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על־
 השה

Preparations for the Exodus launch the story of our nation ...

II. Why Begin Twice? Exploring the Legacies of the Patriarchal/Matriarchal Era

A. The Balance Between יחיד and צבור

- An era of יחידים before nationhood: The Individuality of the אבות and אמהות in experience and thought...

ברכת האבות: עמידה

ברוך אתה ד אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי אברהם, אלקי יצחק, ואלקי יעקב...

תלמוד בבלי פסחים פח:

לא כאברהם שכתוב בו "הר", שנאמר: "אשר יאמר היום בהר ה' יראה", ולא כיצחק שכתוב בו
 "שדה", שנאמר: "ויצא יצחק לשוח בשדה", אלא כיעקב שקראו "בית", שנאמר: "ויקרא את שם
 המקום ההוא בית אל".

Relating to Holiness

תלמוד בבלי ברכות כו:

תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית, שנאמר: "וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם", ואין "עמידה" אלא תפלה, שנאמר: "ויעמד פינחס ויפלל".
 יצחק תקן תפלת מנחה, שנאמר "ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב", ואין "שיחה" אלא תפלה, שנאמר "תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו".
 יעקב תקן תפלת ערבית, שנאמר: "ויפגע במקום וילן שם", ואין "פגיעה" אלא תפלה, שנאמר: "ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בם"
 Relating to God in Prayer

- The balance as a corrective for the failure of past generations

דור המבול: תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת בבא מציעא פרק ד הלכה ב
 א"ר אחא כתיב [בראשית ו יג] כי מלאה הארץ חמס מפניהם. ומה היה חמסן הוה בר נש נפיק טעין קופה מלאה תורמוסין והיו מתכוונין ונוטלין פחות משהו פרוטה דבר שאינו יוצא בדדיינין.
 Talmud Yerushalmi: The violent theft lay in the theft of value less than a *peruta*

דור הפלגה: פרקי דרבי אליעזר (היגר) - "חורב" פרק כד
 ומה היו עושין, היו מלבנים לבנים ושורפים אותם כיוצר חרש עד שבנו אותו גבוה כשבעה מילין מקנה מעלת היו לו במזרחו ובמערבו, ואלו שהיו מעלו מעלין לבנים היו עולין ממזרחו, ואלו שהיו יורדין היו יורדין ממערבו, ואם נפל אדם ומת לא היו שמים לבם עליו, ואם נפלה לבנה היו יושבין ובוכין ואומרין מתי תעלה אחרת תחתיה,
 The generation of dispersion mourned the loss of bricks, but not the loss of human life.

B. The Family as the Most Important Institution in Jewish Thought and Survival

שמות יב-ג-ד

דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית-אבת שה לבית ואם-ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל-ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על-השה

On the eve of the Exodus

שמות יט-ג

ומשה עלה אל-האלקים ויקרא אליו יקוק מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל
 At Sinai

במדבר א-א-ב

וידבר יקוק אל-משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר

שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל-זכר לגלגלתם
 In the wilderness

C. A Nation Born with a Pre-Existing Legacy

שמות: ג: ד-ז

וירא יקוק כי סר לראות ויקרא אליו אלקים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני ויאמר אל-תקרב הלם של-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מִשֵּׁה פָנָיו כִּי יִרְאֵהוּ מִהֵבִיט אֵלֶי-הָאֱלֹהִים

At the Burning Bush: Moshe's Introduction to God

שמות ג: יג-טז

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים הֲנֵה אֲנֹכִי בֹא אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ-לִי מִה-שְּׁמוֹ מִה אָמַר אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה כֹּה-תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְקוּק אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה-שְּׁמִי לְעֹלָם זֶה זְכָרִי לְדֹר דָּר לָךְ וְאֶסְפַּת אֶת-זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם יְקוּק אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פְּקֹד פְּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת-הַעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרַיִם

At the Burning Bush: The Israelites' Introduction to God

דברים יא:ט

וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְמַעַן תַּחַזְקוּ וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ

וּלְמַעַן תֹּאדְמוּ יָמֵיכֶם עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקוּק לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר וְלִזְרַעְכֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ
To the next generation: over and over again

דברים כו:ג

וּבֵאתֶם אֶל-הַכְּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הַהֵם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לִיקוּק אֱלֹהֵיכֶם כִּי-בֵאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְקוּק לְאֲבֹתֵינוּ לֵאמֹר

In obligatory ritual

D. A Two-Way Legacy

במדבר כו:נב-נו

וַיְדַבֵּר יְקוּק אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר לְאֵלֹהֵי תַחֲלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלֵהּ בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְרַב תְּרַבָּה נַחֲלָתוֹ וְלִמְעוֹט תִּמְעֵיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדֵי יִתֵּן נַחֲלָתוֹ אַךְ-בְּגוּרֵי יַחֲלֵק אֶת-הָאָרֶץ לְשְׁמוֹת מִטּוֹת-אֲבֹתָם יִנְחֲלוּ עַל-פִּי הַגּוֹרֵל תַּחֲלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לְמַעוֹט

An apparent contradiction in the instructions concerning the division of the land: HaShem states: "To these shall the land be divided," yet then declares: "according to the names of their fathers' tribes shall they inherit."

תלמוד בבלי בבא בתרא קיז-קיז:

תַּנְן כַּמְאֵן דְּאָמַר לְיוֹצְאֵי מִצְרַיִם נִתְחַלְקָה הָאָרֶץ ?

דְּתַנַּי רַבִּי יֹאשִׁיָּה אָמַר לְיוֹצְאֵי מִצְרַיִם נִתְחַלְקָה הָאָרֶץ שְׁנֵי מִטּוֹת אֲבֹתָם יִנְחֲלוּ אֵלֵּךְ מֵהָאֵלֵּךְ מִקְיָיִם לְאֵלֵּךְ תַּחֲלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלֵהּ לְאֵלֵּךְ כְּאֵלֵּךְ לְהוֹצִיא אֶת הַטְּפִלִּים

רַבִּי יוֹנְתָן אָמַר לְבָאֵי הָאָרֶץ נִתְחַלְקָה הָאָרֶץ שְׁנֵי מִטּוֹת לְאֵלֵּךְ תַּחֲלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלֵהּ אֵלֵּךְ מֵהָאֵלֵּךְ מִקְיָיִם לְשְׁמוֹת מִטּוֹת אֲבֹתָם יִנְחֲלוּ מִשׁוֹנָה נַחֲלָה זֹו מְכַל נַחֲלֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁכַל נַחֲלֹת שְׁבַע עוֹלָם חִיִּין יוֹרְשִׁין מֵתִים וְכֵן מֵתִים יוֹרְשִׁין חִיִּין

אמר רבי אמשול לך משל למה הדבר דומה לשני אחין כהנים שהיו בעיר אחת לאחד יש לו בן אחד ואחד יש לו שני בנים והלכו לגורן זה שיש לו בן אחד נוטל חלק אחד וזה שיש לו שני בנים נוטל שני חלקים ומחזירין אצל אביהן וחוזרין וחולקין בשוה

רבי שמעון בן אלעזר אומר לאלו ולאלו נתחלקה הארץ כדי לקיים שני מקראות הללו הא כיצד היה מיוצאי מצרים נוטל חלקו עם יוצאי מצרים היה מבאי הארץ נוטל חלקו עם באי הארץ מכאן ומכאן נוטל חלקו מכאן ומכאן

Three opinions offered to address the “contradiction.” All factor in the previous generation.